

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:150001
Datë: 25.03.2024
Numri i dokumentit: 05498222

Ac.nr.6971/2022

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Bujar Muzaqi kryetar i kolegjit, Naim Mehulli dhe Faton Ademi, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit A.H. nga Komuna Vushtrri, të cilin e përfaqëson me autorizim F.B., avokate me seli në Komuna Vushtrri, kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme, Policia e Kosovës, Drejtoria e Përgjithshme, me seli në rr. “Luan Haradinaj”, p.n., Komuna Prishtinë, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë, për kompensimin e pagës së trembëdhjetë, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës të parashtruar kundër aktgjyqimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë, departamenti i përgjithshëm, divizioni civil, C.nr.5159/2021 datë 17.08.2022, në seancën e kolegjit, të mbajtur me datë 25.03.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pabazuar ankesa e të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme, Policia e Kosovës, Drejtoria e Përgjithshme, me seli në rr. “Luan Haradinaj”, p.n., Komuna Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, departamenti i përgjithshëm, divizioni civil, C.nr.5159/2021 datë 17.08.2022, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar, C.nr.5159/2021 datë 17.08.2022, ndër të tjera ka vendosur si vijon:

“... I. APROVOHET e bazuar kërkesëpadia e paditësit A.H. nga Vushtrria, DETYROHET e paditura Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të

Brendshme, Polica e Kosovës - Drejtoria e Përgjithshme në Prishtinë, që paditësit t'ia paguaj shumën si në vijim:

- Paditësit A.H., në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019 dhe 2020, t'ia paguaj për çdo vit, shumën nga 1243.28€, apo shumën e përgjithshme, prej 3,729.84€.

II. DETYROHET e paditura Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të Brendshme, Polica e Kosovës - Drejtoria Përgjithshme, në Prishtinë, të ja paguaj paditësit A.H., shumën e gjykuara si në pikën -I- të dispozitivit të këtij aktgjykimi, me kamatë ligjore në shkallë prej 8 % në vit, e cila fillon të llogaritet nga data 09.07.2021, dita kur është paraqitur padia në këtë gjykatë, e deri në pagesën definitive, dhe shpenzimet e kësaj procedure kontestimore, në shumën prej 248.00 €, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes - pranimi të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit...”.

Kundër këtij aktgjykimi, e paditura përmes të autorizuarit të saj, brenda afatit ligjor, ka parashtruar ankesë për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që Gjykata e Apeli ta aprovoj ankesën e të paditurës si të bazuar, ta prishë aktgjykimin dhe të refuzohet në tërësi kërkesëpadia e paditësit si e pabazuar.

Përgjigje në ankesë ka paraqitur paditësi me propozim që të refuzohet ankesa e të paditurës dhe të vërtetohet aktgjykimi.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

- Ankesa e të paditurës është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi A.H. nga Komuna Vushtrri, ka paraqitur padi me datë 09.07.2021, kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme, Policia e Kosovës, Drejtoria e Përgjithshme, me seli në rr. “Luan Haradian”, p.n., Komuna Prishtinë, për kompensimin e pagës së trembëdhjetë.

Gjykata e shkallës së parë, me datë 17.08.2022, ka marrë Aktgjykim C.nr.5159/2021 datë 17.08.2022, me të cilin e ka e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të Aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë ndër të tjera ka arsyetuar se: “... Gjykata, vlerëson se e paditura ka pasur për detyrim sipas dispozitave të lart cituara, që të ua kompensoi paditësve, pagat e 13-ta, për fund vitet 2018, 2019 dhe 2020, për çdo vit jubilar. Andaj paditësit e kanë cilësinë e kreditorëve ndërsa e

paditura cilësinë e debitorit, bazuar ne nenin 245 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), në të cilin përcaktohet se: “Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”. Prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura ju ka mbetur borxh paditësve me aplikimin e dispozitave të lartcekur dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësve të ju kompensoi shumat e gjykuara, si në pikën -I-, të dispozitivit të këtij aktgjykimi...”.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat i ka pretenduar pala ankuese me ankesë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore ngase sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadsisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejt e ka vërtetuar gjendjen faktike, dhe atë se në mes të palëve ndërgjyqëse nuk është kontestues fakti, se paditësi ka qenë i punësuar si zyrtar policor në Policinë e Kosovës, fakt ky që vërtetohet nga Kontrata e punës, Vërtetimi i punësimit, Lista e pagave si dhe Formularët për vlerësimin e performancës, gjendje faktike kjo e vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale për arsyeje se baza juridike e kërkesëpadsisë së paditësit për kompensimin e pagës së trembëdhjetë është e rregulluar me dispozita të Ligjit për Policinë e Kosovës nr.04/L-076 nenet 44 dhe 45, Udhëzimit Administrativ nr.4/2017 dhe Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës konkretisht të nenit 29 i cili përcakton të drejtën për pagën e 13 kur kemi të bëjnë më vlerësim të kënaqshëm. Duke u bazuar në këto dispozita materiale të cilat përcaktojnë këto të drejta dhe detyrime për palët ndërgjyqëse dhe gjendjen faktike të vërtetuar, gjykata e shkallës së parë drejtë ka konstatuar faktin se paditësi është aktualisht në marrëdhënie pune tek e paditura, për çka edhe drejtë ka

vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, duke e aprovuar kërkesë padinë e paditësit dhe detyruar të paditurën që të njëjtit t'ia shpërblejë (kompensojë) pagën e trembëdhjetë, për vitin 2018, 2019, dhe 2020.

Si rrjedhojë, gjykata e shkallës së parë me rastin e aprovimit të kërkesëpadisë së paditësit, duke e detyruar të paditurën që paditësit t'ia paguaj shumat si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar në emër të kompensimit të pagave të 13, me të drejtë është bazuar në Udhëzimin Administrativ nr.02/2018 mbi marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës konkretisht të nenit 29. Paragrafi 2, i cili përcakton të drejtën për pagën e 13 kur kemi të bëjmë me vlerësim të kënaqshëm. *Këtë çështje e ka sqaruar edhe Gjykata Supreme e Kosovës përmes Mendimit Juridik G.J.A.nr.213/2023, datë 09.10.2023, në pikën II të tij.*

Vendimi mbi kamatën e përcaktuar është në përputhje me dispozitën e nenit 382 të LMD-së, ndërsa vendimi mbi shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitën nga neni 452 të LPK-së dhe me veprimet e ndërmarra në këtë çështje juridike kontestuese, në përputhje me tarifën për përcaktimin e lartësisë së shpenzimeve dhe në pajtim me dispozitat e LPK-së dhe tarifës së OAK-së.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura më lartë, Gjykata e Apelit gjeti së gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, andaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194 dhe 195 paragrafi 1 pika (d) e lidhur me nenin 200 të LPK-së, vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.6971/2022 datë 25.03.2024

Kryetari i kolegjit - gjyqtari,
Bujar Muzaqi